

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Čertotín a Bělotín

1. čtení: Iz 50,4-7 2. čtení: Flp 2,6-11

Ev.: Mk 14,1-15,47

Žl 22 Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

Promluva ke Květné neděli

Chvála Kristu.

Bratři a sestry, v době pandemických opatření přemýšlíme nad ledasčím. Co se nám dříve zdálo samozřejmé a všední, se může teď jevit jako mimořádné. Někdo z vás třeba rád tancuje. Letos této radosti zatím moc neužil. Třeba to ještě dožene. Já naštěstí v této aktivitě zálibu nenacházím, a tak nedostatek plesů a diskoték mi vrásky nedělá. Ale představte si, že by se tomu, kdo je již půl roku frustrován ze zavřených sálů a klubů, náhle nabídl možnost ještě dnes večer si jít zatančit. Stalo by se tak díky nějakému kouzlu, které by vytvořilo protivirový ochranný štít nad celým světem. Ve zprávách bychom zaslechli v přímém přenosu projev předsedy vlády. Než by promluvil, vyzval by celý náš národ, abychom si spolu s ním zazpívali píseň *Není nutno*. Po ní by pravil: „Od té a té hodiny je pro celou Českou republiku vyhlášen po měsících nouzového stavu stav radosti a veselosti a vyhlášeje se jednodenní lockup.“

Velmi zvláštní by bylo, kdyby ten, kdo tak rád tancuje, si hned nezjistil, kde že se to jako první otevře taneční sál.

A teď si představte, že by tento náš milovník tance, když kapela spustí do kroku a do skoku, zůstal sedět jako by zdřevěněl. Divná představa.

Smyslným podobenstvím chci zdůraznit, že Kristus, který člověku dává pravou svobodu a život věčný, je v církvi uctíván v liturgii, která není zkosnatělá, zdřevěnělá a zkamenělá, nýbrž živá. Opírá se o vnější gesta, symboly, hmatatelné skutečnosti. Máme zde vodu, která je při křtu stejně mokrá jako jakákoli jiná voda, máme zde chléb a víno, které mají svou chuť, máme zde slovo, které zaznívá stejně jako jiná vyřčená slova... Liturgie potřebuje tyto vnější věci, podobně jako Bůh chtěl potřebovat tělo, aby zjevil svou lásku až do krajnosti.

Při slavení Květné neděle čteme o tom, jak v Jeruzalémě zástupy provolávali Ježíše za krále, *Požehnaného, který přichází ve jménu Páně*. Lidé jásali, pobíhali, oslavovali, kapela hrála, děti tančily – Kristus přichází. Při liturgii Květné neděle se podobně i my připojujeme k tomuto oslavujícímu zástupu. Jívové ratolesti v rukou nám to připomínají; chtě nechtě, oslavovat Krista jen u televize nelze, je to sezením na plese bez jediného tanečku. Proto prosím, bratři a sestry, nezapomínejte na tyto vnější projevy liturgie. Ať už v kostele či domácnosti zaktivizujeme při modlitbě smysly, které cítí, slyší, vidí, ochutnávají a se dotýkají. Při liturgii

Svatého týdne je k tomu tolik příležitostí: kočičky v rukou, četba Písma svatého, postní a později slavnostní stolování, klečení či prostrace, políbení kříže, vůně kadidla, zapálená svíce, noční bdění, svěcená voda, aj.

Přeji vám, bratři a sestry, požehnaný Svatý týden.

S pozdravem a požehnaním

P. Václav Fojtík

Ještě k poušti

Před několika týdny jsem vám přednesl několik variací na slovo poušť, které měly sloužit jako inspirace k úvahám o spiritualitě pouště a doby postní. Dokud se ještě nacházíme v postní době, rád bych dnes přidal jedno podobenství týkající se opět pouště a spirituality.

Budu vyprávět o mé zkušenosti se skutečnou pouští v Izraeli. Budu vyprávět obsáhle, nakolik to tento komentář umožňuje, a zvu vás k tomu, abyste můj příběh vztahu k poušti nebrali jako úvod k něčemu, co chci potom říct, ale jako podobenství. To, co chci říct, je obsaženo v tomto příběhu. Poušť je symbol. Tento příběh je symbolický. Zkušenost s pouští je symbolem zkušenosti s Bohem, s námi samotnými a s druhými lidmi.

Je to zkušenost postupná, proměňuje se a prohlubuje se. Mým prvním krokem byl pouhý pohled do pouště. Kdesi na parkovišti na okraji Judské poušti, někde mezi Jeruzalémem a Mrtvým mořem. Pamatuji si ten pohled do typu krajiny, kterou jsem dosud nepoznal. Vlní se vzduch nad horkým kamením činil z obrazu, který jsme měli před sebou, něco ještě prchavějšího a téměř neskutečného. Neznámý prostor, neznámý způsob života. Navíc jakoby skutečný význam této krajiny ležel v minulosti a to, co před sebou vidíme, jako by byl spíše závoj, který je třeba proniknout, pokud chceme vidět, co je za ním. Jinak je vše jenom fantazie na základě toho, co nám o poušti řekli druzí.

Mé druhé setkání s pouští následovalo hned druhý den. Geniálním nápadem Petra Křížka, který celou cestu pro nás zorganizoval a doprovázel nás na ní, bylo podniknout ranní meditaci na okraji pouště při východu slunce. Byli jsme pouští dostatečně fascinováni, aby nám nebylo na obtíž vstát v pro nás nelidskou hodinu a vyjít ještě za tmy po velbloudí stezce malý kus cesty do neznáma. Hodinu meditace jsme strávili každý sám naboso na tvrdém, nekompromisním kousku svatě země. Od toho dne už pro nás poušť nebylo něco, co vidíme z autobusu, z letadla nebo v našich představách. Přinejmenším po zbytek týdne v Izraeli nás prach a škrábance na botách a na chodidlech upozorňovaly na tento dotek, kteří mnozí z nás vnímali jako posvátný. Ze stejného důvodu si někteří ani nemyli boty. Vzpomínku na poušť nosili s sebou.

Snad jen noc strávená v Chrámu Božího hrobu nebo hodiny o samotě u Zdi nářků se nám vryly takto hluboko. Začali jsme tedy s Petrem Křížkem diskutovat o možnosti soustředit se pouze na tato místa a zanedlouho vznikl nový typ cesty do Izraele. Totiž putování pouští do Jeruzaléma. Naše druhá, delší a hlubší zkušenost s pouští. Horská Judská poušť se stala naší hostitelkou tentokrát na celý týden. Se zásobou vody a trochou jídla jsme se vždy brzo ráno vydávali do prostoru, který pro nás přestal být neskutečný, vzdálený a neznámý. Nepřestal ale být posvátný. A najednou jsme mohli potkávat velbloudy, pastevce se svými stády a čekat u starověké studny, až přijdou napojit svá zvířata. Celý den jsme trávili chůzí kulisami biblických příběhů. Petr nám vyšel vstříc obdivuhodným komfortem každodenní večeře v nějakém kibucu nebo hotelu, do kterého jsme vždy dorazili celí zaprášení a znavení. Přišlo mi až nepatřičné ulehat večer do bělostné hotelové postele, když si ráno naplním batoh vodou a jednoduchým jídlem a takzvanou civilizaci zase opustím. Dvakrát jsem takto doprovázel skupinu poutníků pouští do Jeruzaléma. Poslední dvě noci jsme pak vždy strávili tím, k čemu jsme směřovali. Setkání s Bohem ve Svatém městě Jeruzalémě, poté co jsme s Ním kráčeli týden „Jeho krajinou“.

„Bůh je Bůh pouště“, přicházelo mi stále na mysl. Rozvíjeli jsme tedy s Petrem naše úvahy o tom, zda by nestálo za to zbavit těch hotelů. Síla Boží přítomnosti v poušti byla tak evidentní, že jsme začali mít pochybnosti i o samém Jeruzalémě. Nemohla by se každá skála v poušti stát Zdí nářků? A není snad prach země pod tou skálou stejnou zemí, na které v noci ležíme v Chrámě Božího hrobu? Nedovedl jsem si zcela představit, jak zařídít pro dvacet lidí z města pobyt v poušti tak, aby to mohl být čas, který nás promění a posune, tedy čas duchovních cvičení. Podcenil jsem však schopnosti a odvahu Petra Křížka. Za dva roky nás uprostřed chladné noci vysadil kdesi v Negevské poušti. S baterkou v ruce tvrdil, že když půjdeme touto

kamenitou cestou na západ, budou nás tam čekat beduíni a nechají nás přespat ve svých stanech. Podle jeho vlastních slov budeme mít to, co jsme chtěli: „Půjdeme odnikud nikam a budeme spát v nelidských podmínkách.“ A skutečně. Od rána do večera tichá chůze pouští, večer postavit stany, uvařit večeři, posedět u ohně a jít spát, protože ráno se brzo vstává. Doprovázel jsem takto týden skupinu, které jsem nic nevysvětloval, nebyly žádné přednášky, jen krátké návody. Jak být, jak být v poušti, jak být na cestě, jak jít většinu dne v naprostém mlčení, jak být s Bohem, se sebou, s druhými. A byli jsme.

Na konci bloudění pouští pronesl jeden z účastníků cesty něco, co shrnuje dojem většiny z nás: „Přišel jsem do pouště se spoustou otázek a nejistot. Vlastně jsem se jim nevěnoval. A přesto jsem tady dostal odpovědi. Teď vím, co je důležité a co důležité není.“

Taková je síla pouště. Taková je síla Boží přítomnosti.

Petr Vacík, vaticannews.va

KÓD PRO DARY NA OPRAVU KOSTELA

QR Platba

Bankovní účet farnosti, zřízený pouze pro účely oprav hustopečského kostela: **296308046/0300.**

PÁN BŮH ZAPLAŤ!

Ohlášky:

- ✘ Křížové cesty v Čertotíně budou 45 minut přede mší svatou, v Bělotíně 45 minut přede mší svatou.
- ✘ Návštěvy nemocných budou až v dalším týdnu.
- ✘ Během měsíce března, měsíce sv. Josefa, v tomto roce sv. Josefa po mši svaté připojíme litanie ke sv. Josefovi (pondělí – pátek).
- ✘ Možnost přijít k Božímu hrobu v Hustopečích bude v pátek po obřadech do 21⁰⁰ hod. a na Bílou sobotu od 8⁰⁰ do 12⁰⁰ hod. Na stolečku v kostele bude list, na který se, prosím, napište, kdo chcete držet stráž u Božího hrobu.
- ✘ Vigilie na Bílou sobotu bude v Hustopečích začínat na nádvoří zámku a po té půjdeme průvodem do kostela.
- ✘ Připojme se sami či společně v rodinách každý večer ve 20.00 h. k modlitbě růžence za ukončení pandemie COVID-19, za zdravotnický personál, všechny nemocné, opuštěné a seniory, aby v těchto obtížných časech našli útěchu. Modlitba růžence je mocným, a přitom snadno dostupným prostředkem, který je vždy k dispozici.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 28. 3. do 4. 4. 2021

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Květná neděle 28. 3.	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Černotín	9:30	Za † rodiče Janoškovy a dvo
	Bělotín	11:00	Za † Alenu a Rainera Anders a † Terezii Michalíkovou
	Hustopeče	14:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí 29. 3. <i>bl. Ludolf (Slavomil)</i>	Špičky	17:30	Za † Jana Hýžu, živou a † rodinu Hýžovu, Schindlerovu a dvo
Úterý 30. 3. <i>sv. Jan Klimak</i>	Hustopeče	7:00	Na poděkování PB s prosbou o ochranu a Boží požehnání
Středa 31. 3. <i>bl. Balbína</i>	Černotín	17:30	
Čtvrtek 1. 4. Zelený čtvrtek	Černotín	17:30	
	Hustopeče	18:00	Za rodinu Biskuovu, Kremlovu, Bubíkovu a dvo
Pátek 2. 4. Velký pátek Den přísného postu	Hustopeče	14:15	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
	Hustopeče	15:00	<i>velkopáteční obřady</i>
	Černotín	15:00	<i>velkopáteční obřady</i>
Sobota 3. 4. Bílá sobota	Černotín	20:00	Za † rodinu Kainárkovu
	Hustopeče	20:00	Za novokřtěnce
Zmrtvýchvstání Páně 4. 4. Sbírka na kněžský seminář	Hustopeče	8:00	Na poděkování PB za přijatá dobrodiní s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu
	Černotín	9:30	
	Špičky	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za † tatínka Jiřího, živou rodinu Bezděkovu, Dostálovu a Rudnickou
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí 5. 4. <i>Pondělí v oktávu velikonočním</i>	Hustopeče	8:00	Za živou a † rodinu Hubovu, Hrabínovu a dvo
	Černotín	9:30	
	Špičky	9:30	Za † Miladu a Vlastimila Humlíkovy, rodiče z obou stran, živou rodinu a dvo
	Bělotín	11:00	Na poděkování za dar života dcery Sylvie a za maminku a vnučku Aničku